

Stavební správa podle nového stavebního zákona

pro: jednání rady kraje č. 28/2021 dne 5. 10. 2021
zpracoval: Z. Kadlec
předkládá: Z. Kadlec

počet stran: 7
počet příloh: 0

Shrnutí:

Subjekt: Kraj Vysočina (zejm. krajský úřad), obce v Kraji Vysočina se stavebním úřadem.

Předmět: Reakce na nově přijatý stavební zákon a s ním související změnový zákon.

Realizace: Prohlášení rady kraje k nově přijaté právní úpravě.

Důvod: Získání validního podkladu pro veřejnou prezentaci stanovisek a pro související jednání s ústředními orgány.

Popis problému:

Parlament České republiky přijal na návrh vlády Ministerstvem pro místní rozvoj připravený návrh nového stavebního zákona a tzv. změnového zákona, který s novým stavebním zákonem přímo souvisí. Legislativní proces byl poněkud konfliktní, stavební zákon byl po schválení Poslaneckou sněmovnou odmítnut Senátem Parlamentu České republiky a poté schválen Poslaneckou sněmovnou hlasy 104 poslanců. Oba zákony jsou již v platnosti, byly zveřejněny ve Sbírce zákonů pod čísly 283/2021 Sb. a 284/2021 Sb. Zákony mají nabývat účinnosti postupně, některá ustanovení již 1. 1. 2022, plná účinnost má nastat 1. 7. 2023.

Předkladatelem deklarovanými hlavními cíli nové právní úpravy jsou:

- zrychlení a zefektivnění povolovacích procesů probíhajících v rámci veřejného stavebního práva,
- provedení reformy stavební správy,
- zohlednění nových technologií, digitalizace a elektronizace veřejné správy.

Mottem, resp. mediálním heslem rekodifikace komunikovaným ministerstvem a vládou je nereálné a velmi zjednodušující sousloví:

"jeden stavební úřad, jedno řízení, jedno povolení (razítko)".

Novou právní úpravou se zřizuje k 1. 1. 2022 ústřední správní úřad - Nejvyšší stavební úřad (NSÚ) se sídlem v Ostravě a územním pracovištěm i v Praze. Dále mají být zřízeny ve všech krajích Krajské stavební úřady (KSÚ, jako úřady státu, nikoliv územních samosprávných celků) s pracovišti na území vybraných obcí. Má být zřízen také Specializovaný a odvolací stavební úřad (SOSÚ), který má mít svá pracoviště ve všech krajích (krajských městech). I tento úřad má být úřadem státu, nikoliv územní samosprávou. Tím bude stavební správa vyjmuta ze smíšeného modelu výkonu veřejné správy v území.

KSÚ mají vykonávat především prvoinstanční agendu, SOSÚ pak má plnit roli odvolacího, tedy druhoinstančního orgánu a zároveň má být prvoinstančním orgánem pro některé strategicky významné, zpravidla velké stavby přesahující běžný rámec. Pro územní pracoviště KSÚ (tedy pro základní stavební úřady) byly zákonem stanoveny podmínky, jejichž uplatněním by došlo k citelnému snížení počtu stavebních úřadů v území (zrušení "malých" stavebních úřadů). Těmito podmínkami jsou:

- počet obyvatel ve správním obvodu min. 10 tis.,
- počet odborných pracovních míst pro výkon správní činnosti na úseku stavebního řádu min. 4 (k 31. 12. 2019),
- nejméně 236 úkonů vykonaných stavebním úřadem podle stavebního zákona za kalendářní rok (rok 2019),
- dostupnost stavebního úřadu z každé obce správního obvodu do vzdálenosti 35 km.

Územní obvody KSÚ mají být totožné s územími jednotlivých krajů, na nižší úrovni (u základních stavebních úřadů jako územních pracovišť KSÚ) již podmínka skladebnosti s územními obvody obcí III. typu (ORP) a obcí II. typu (OPOÚ) dodržena není. Zákon připouští pozdější změny ve struktuře územních pracovišť KSÚ s přihlédnutím k počtu obyvatel a dopravní obslužnosti (stanoví NSÚ vyhláškou).

Vedle zmíněné struktury NSÚ, KSÚ a SOÚS mají nadále existovat jiné specializované stavební úřady, a to v resortech Ministerstva obrany, Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra.

Územní samosprávné celky (kraje, obce) nemají již vykonávat agendu stavební správy (dosud výkon státní správy ÚSC v jejich přenesené působnosti), nemají tedy provozovat v rámci svých úřadů stavební úřady (dosud na obcích prvoinstanční stavební úřady, na krajích odvolací stupeň).

Do nově zřizované struktury státních KSÚ, SOSÚ a NSÚ mají být integrovány dotčené orgány státní správy (DOSS), které vydávají stanoviska do jednotlivých řízení nezbytná zejména pro účinnou ochranu veřejného zájmu (např. v oblasti ochrany životního prostředí, kulturního dědictví apod.).

Jednou z hlavních, velmi diskutabilní změnou v procesní oblasti je pak fikce existence pozitivního vyjádření či rozhodnutí. Ta by měla nastat uplynutím stanovené lhůty.

Podle názoru ředitele krajského úřadu jako předkladatele tohoto materiálu pro radu kraje opřeného o podobné názory značného počtu odborníků působících ve veřejné správě v České republice, zejména u územních samosprávných celků, a odborníků z akademické obce je velmi nepravděpodobné až vyloučené, že se přijatou změnou podaří (v krátkodobém i střednědobém horizontu) zrychlení a zefektivnění stavební správy dosáhnout.

Dále podle stejných zdrojů vyplývají z nové právní úpravy stavební správy mnohá závažná, v některých případech až fatální rizika. Z nich nejpodstatnější jsou tato:

- nesmírně nákladná změna (zřizovací i následné „provozní“ náklady),
- ohrožení personální stability, problematické zajištění odborné personální kapacity,
- pravděpodobné zvýšení korupčního rizika, možnost snadného politického zneužití,
- méně přehledná a méně srozumitelná územní struktura pro klienty (není držen princip správních obvodů ORP /obce III. stupně/ a OPOÚ /obce II. stupně/),
- problematické zajišťování dopravní obslužnosti území,
- problematické umísťování nových státních úřadů v prostorách a objektech (v mnoha případech bude situace vyžadovat zajištění prostor jinde, než kde nyní funguje stavební úřad),
- nedostatečná ochrana veřejného (obecného) zájmu z důvodu absence úzce specializované znalosti problematiky (životní prostředí, kultura apod., vlivem integrace mnohých dotčených orgánů státní správy /DOSS/),
- procesní rizika vyplývající z tzv. fikce souhlasného stanoviska,
- pravděpodobné značné zpomalení správní činnosti nejméně v prvním roce fungování nové organizační struktury stavebních úřadů,
- dočasně nadbytečné personální a prostorové kapacity u územních samosprávných celků (obce, kraje), jim způsobené vícenáklady („škody“), nutnost přizpůsobení novým podmínkám,
- problémy s výkladem a aplikací zákona, vyšší požadavky na vzdělávání úředníků, potíže, než vznikne a ustálí se judikatura,
- vyšší (nejméně po přechodnou dobu) potenciál pro spory, pravděpodobné vyšší zatížení soudů (soudní přezkumy rozhodnutí),
- oslabení role územní samosprávy (zejména v případě obcí II. typu nově bez stavebního úřadu),
- problematická, zdlouhavá, personálně i finančně náročná spisová odluha,
- problematické zajišťování plnohodnotné funkce nových úřadů v přechodné době (vazba na zadávání veřejných zakázek, lhůty v případě sporů týkajících se veřejných zakázek) – obslužné SW pro výkon agendy i provoz administrativy, mobilita – autoprovaz, nové prostory (budovy) včetně skladovacích (archivy a spisovny), nábytek, HW, zajištění kybernetické bezpečnosti, objektové bezpečnosti,...

K otázce, proč nebylo dosaženo lepšího řešení, je možné uvést toto:

Aktivní připomínky krajů, obcí, akademické sféry, některých ministerstev a dalších subjektů nebyly povětšinou akceptovány, mnohé byly doslova přehlíženy. Připomínky byly zamítány s odkazem na nesoulad s politickým zadáním rekonstrukce. Předlohy byly prosazovány „na sílu“.

Legislativní proces byl již od přípravy a projednávání věcného záměru zákona přes přípravu a projednávání paragrafového znění velmi nestandardní, byl veden účelově s evidentním cílem

prosadit řešení předkladatele.

Příprava legislativního návrhu i podstatná část vypořádání připomínek byla svěřena privátní sféře (Hospodářská komora ČR a jejím prostřednictvím advokátní kanceláři), tedy pouze jedné dotčené zájmové skupině (stavebníci, investoři, developeři).

Legislativní návrh neměl oporu v kontrolních zjištěních a v provedených analýzách, nebyly poctivě identifikovány skutečné důvody průtahů územního a stavebního řízení. K odůvodnění návrhů byly užívány nekorektní, neobjektivní argumenty (např. RIA).

Motivem byla zřejmě snaha o vyšší koncentraci exekutivní moci.

Je třeba podrobněji zmínit ještě další podstatné dopady (nejen) do území Kraje Vysočina (jak konkrétní negativní důsledky nové právní úpravy, tak i související konkrétní rizika):

Vznik nové úřední soustavy stavebních úřadů není již zahrnut do stávajícího (a osvědčeného) smíšeného modelu veřejné správy (mnohé agendy státní správy jsou úspěšně, kvalitně a efektivně vykonávány územními samosprávnými celky) a novou právní úpravu provázejí značné nejasnosti ve stanovení věcné působnosti (jde subtilní nebo nejasná rozlišovací kritéria věcné působnosti). Vzniká tak výrazné riziko pozitivních i negativních kompetenčních sporů. Žádosti o řízení před stavebním úřadem i o podkladové akty podává sám stavebník. Nebude mu v mnoha případech jasné, koho a o co žádat. V Kraji Vysočina se to bude týkat např. malých vodních děl - rybníků (stavba – rekonstrukce – údržba – provoz).

Posuny v územní působnosti a snížení počtu základních pracovišť stavebních úřadů fakticky vzdálí výkon státní správy obyvatelům (jak zrušením některých obecních stavebních úřadů, tak i posunem věcné působnosti některých agend z obecních a pověřených obecních úřadů na obecní úřady obcí s rozšířenou působností, to se týká se i "nestavebních" agend – např. povolování kácení dřevin, dále přesunutím dotčených orgánů státní správy do krajských měst. Dopravní dostupnost měst s obecními úřady s rozšířenou působností a Jihlavy bude pro řadu obyvatel kraje problematická. Vedení celého řízení výhradně elektronicky je iluzí, řada osobních jednání s účastníky musí proběhnout (ústní jednání dle zákona, konzultace vyvolené žadatelem, apod.).

Nesystémové rozbití homogenních úseků státní správy musí vést buď k nárůstu počtu úředních osob (danou odbornost budou potřebovat obě úřední soustavy), nebo to povede ke snížení odborné úrovně státní správy (požadavek, aby jeden úředník obsáhl více odborností). Stavební úřady by měly mít úředníky i s odbornostmi, které nebudou integrovány, a to k vypořádávání odborných podkladů pro rozhodnutí. Počet úředníků pro stavební úřad ve druhé instanci nelze odhadnout (ani kdyby se MMR pokusilo vycházet ze stávajících zkušeností krajských úřadů – to se ovšem nestalo), protože integrací některých dosud samostatných agend do stavebního úřadu se zvýší okruh účastníků řízení a tedy i okruh potenciálních odvolatelů. Přitom rozhodnutí z odvolacího (druhého) stupně nebude možno vracet v žádném případě na nové projednání k první instanci. Pro Kraj Vysočina je rizikem především malý počet odborně způsobilých úředníků. Vyškolení úředníka dotčených úseků k samostatné činnosti trvá 2 – 3 roky.

Všechny dotčené subjekty (úřady, účastníci, další dotčené osoby, veřejnost) budou vystaveny nebývalé míře právní nejistoty. V oblasti integrace se úhelnými kameny nové úpravy staly dosud fakultativní instituty, které se v praxi ukázaly jako nefunkční a reálně nepoužitelné (především spojení procesu EIA a řízení na stavebním úseku nebo hmotněprávní koordinace správních aktů). Situace bude navíc ztížena nejasnou působností pro metodické vedení (není jasná dělba metodických povinností mezi resortní ministerstva a NSÚ).

Investoři (stavebníci) budou podstupovat zbytečné náklady – poměřování s veřejnými zájmy má začít až nad úplnou dokumentací. Dosud bylo možné vyřešit mnoho sporných otázek v předběžném režimu.

Kraje a některé ORP mají zpracované své vnitřní mapové podklady (GIS) a souhrn informací k jednotlivým kompetenčním úsekům a také k místním lokalitám na základě místních znalostí, ale tyto údaje netvoří ÚAP. Nové stavební úřady se ocitnou v situaci, že budou v některých případech rozhodovat bez dostatečných podkladů s místní znalostí.

Zákonné zkrácení lhůt bude znamenat větší chybovost a potenciální přetížení úřadů ve druhém (odvolacím) stupni.

K otázce, jak by bývalo bylo možné řešit problematiku stavebního řízení lépe, efektivněji je možné zmínit tato opatření:

- zachování stávající struktury stavebních úřadů v území, zachování role územních samosprávných celků, zachování jejich sídel, prostor i personálu,
- zrušení několika nefunkčních, velmi malých stavebních úřadů bez potřebné odborné personální kapacity a bez dostatečné četnosti úkonů správní činnosti,
- rychlá a komplexní digitalizace stavebního řízení,
- stanovení závazných standardů projektové dokumentace a dalších náležitostí podání,
- zajištění a povinné nasazení jednotného obslužného SW pro výkon agendy,
- omezení opakovaného vracení správních případů k novému projednání prvoinstančním stavebním úřadům odvolacími orgány, příp. též soudy,
- důsledné a přísné řešení vymahatelnosti lhůt pro vyjadřování DOSS (tzv. závazná stanoviska) a zejména pro rozhodování nadřízených orgánů,
- rozumné, dílčí omezení spektra a počtu závazných stanovisek a pravomoci DOSS při zachování dostatečné ochrany veřejného zájmu.

Dále je třeba zmínit první odhad personálních dopadů do Krajského úřadu Kraje Vysočina (bude upřesňováno):

- zrušení oddělení stavebního řádu Odboru územního plánu a stavebního řádu – minus cca 9,0 pracovních úvazků,
- snížení objemu činnosti Odboru životního prostředí a zemědělství jako DOSS (vydávání stanovisek) – minus cca 2,0 – 2,2 pracovních úvazků,
- jen nepatrné snížení objemu činnosti Odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu jako DOSS (vydávání stanovisek) – minus cca 0,1 – 0,2 pracovního úvazku,
- dílčí snížení objemu činnosti Odboru dopravy a silničního hospodářství jako speciálního stavebního úřadu a jako DOSS – minus cca 0,6 – 0,8 pracovního úvazku.

Celkové snížení objemu činnosti krajského úřadu by se mohlo pohybovat kolem ekvivalentní hodnoty 12 pracovních úvazků s velmi problematickým praktickým řešením (viz hodnoty uvedené výše – nejde o násobky v celých číslech).

Pokud zaměstnanec vykonávající činnost přecházející na KSÚ popř. SOSÚ či NSÚ neakceptuje státní službu (a změnu zaměstnavatele), kraj (podobně obec) mají povinnost vyplatit odstupné (kompenzace není státem zajištěna a dle slov zástupců z MMR není uvažována, může jít až o 7 platů).

Nová právní úprava by měla přinést zásadní dopady do území, které se promítnou zejména snížením počtu základních stavebních úřadů. První informace od Ministerstva pro místní rozvoj znamenala, že při aplikaci přechodných ustanovení zákona by v Kraji Vysočina nemělo být územní pracoviště KSÚ (tedy základní stavební úřad) ani ve všech obcích III. typu (ORP). Ohrožena je zejména existence územního pracoviště v Telči, ale možná i v Pacově. Z obcí II. typu (OPOÚ) jsou otazníky nad existencí územního pracoviště v Golčově Jeníkově, Přibyslavi, Počátkách, Třešti, Jaroměřicích nad Rokytnou, Hrotovicích a v Jemnici. A zaniknout by měla další pracoviště pro výkon stavební správy v některých obcích I. typu, kde dosud některé menší stavební úřady pracují.

Stav, že ve schválené podobě nového stavebního zákona se již nenachází navrhované ustanovení o tom, že ze zákona budou prvoinstanční územní pracoviště KSÚ v sídlech ORP (obce III. typu), nabourává celý dosud budovaný systém organizace veřejné správy, který s těmito obcemi počítá jako se základním pilířem tohoto systému. Dochází tak k narušení vazeb v území, zejména dopravních. V této souvislosti neobstojí tvrzení MMR, že veškeré úkony budou moci být prováděny vzdáleným přístupem a osobní komunikace se stavebním úřadem nebude nutná. Lze oprávněně očekávat, že obě formy komunikace se stavebním úřadem (elektronická i "papírová" a osobní) budou souběžně fungovat ještě v dalších letech po vytvoření systému stavební správy. Skutečnost, že při stanovování územních pracovišť KSÚ úřadu po přechodném období přihlédne NSÚ úřad k počtu obyvatel správního obvodu a jejich dopravní dostupnosti, přináší riziko možného zániku i územních pracovišť stanovených vyhláškou pro přechodné období (i u obcí III. typu). Nejistota vyvolaná tímto postupem u stávajících pracovníků stavebních úřadů (zejména těch zkušených s dlouholetou praxí) může vyvolat další prohloubení personální nedostatečnosti v systému stavební správy a jeho následný kolaps. Řešením by bylo legislativně upravit a ukotvit

strukturu stavebních úřadů tak, aby odpovídala budovanému systému veřejné správy a pro pracovníky stavebních úřadů, kteří se rozhodnou přejít do nově budované struktury, znamenala jistou formu stability systému.

Předkladatel a garant nové právní úpravy (Ministerstvo pro místní rozvoj) a vláda předpokládají, že úředníci územních samosprávných celků vykonávající stavební správu v jejich přenesené působnosti změní dobrovolně zaměstnavatele, stanou se zaměstnanci státu a přejdou do režimu státní služby. Aby byla zajištěna alespoň základní motivace k takovému jejich rozhodnutí, byla jim přislíbena vyšší platová třída, než v jaké jsou zařazeni nyní. I tak se však o takovém hromadném přechodu dá pochybovat a je zřejmé, že někteří zkušení zaměstnanci, např. v předdůchodovém věku, zvolí jiné řešení - odstupné a odchod do penze nebo převedení na jinou práci v rámci územního samosprávného celku. Je navýsost pravděpodobné, že již existující personální krize v oboru se tím nejméně na dva až tři roky prohloubí. To bude mít zásadní vliv na průběh a rychlost řízení, ale i na kvalitu rozhodování. Dále stát předpokládá, že úředníci povětšinou zůstanou ve stávajících prostorách a objektech. To by bylo velmi problematické a v mnoha případech, kde existují velkoplošné kanceláře s přepážkovým systémem a kde je prostorově stavební úřad spojen s výkonem jiných agend, nemožné.

Z výše uvedeného vyplývá názor předkladatele tohoto materiálu (opřený o obecnější přesvědčení zkušených odborníků) určeného k projednání radou kraje, že nová právní úprava pro stavební správu přinese fatální obtíže, způsobí značné finanční zatížení veřejných rozpočtů a vzhledem deklarovaným k cílům reformy bude kontraproduktivní.

Návrh řešení, zdůvodnění:

Kraj Vysočina nemá již reálnou možnost podobu nové právní úpravy ovlivnit.

Předkladatel navrhuje Radě Kraje Vysočina přijmout sérii usnesení - viz návrhy uvedené níže. Některé z nich mají deklaratorní povahu a mají vyjadřovat stanoviska rady kraje, resp. stanoviska Kraje Vysočina k nové právní úpravě, jiná mají vyjádřit požadavky kraje směřující k nápravě.

Hlavním účelem navrhovaného řešení je jednak získat validní podklad pro veřejnou prezentaci stanovisek Kraje Vysočina, jednak získat validní podklad pro související jednání s ústředními orgány. Usnesení může také posloužit jako vodítko a opora pro postoje vyjadřované reprezentanty Kraje Vysočina v rámci orgánů Asociace krajů České republiky při očekávaných snahách o dosažení legislativní změny směřující k nápravě některých nedostatků nové právní úpravy a eliminaci souvisejících rizik.

Pokud jde o navrhované odmítavé vyjádření rady kraje k případnému požadavku na pronájem prostor nebo budov pro působení nově vznikajících státních úřadů, je toto v souladu s pravomocí rady kraje vycházející ze zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, konkrétně s ustanovením § 59, odst. 1, písm. l).

Pokud jde o obecnější vyjádření k problematice nového stavebního zákona a změnového zákona, zejména tedy o vyjádření k předpokládaným negativním dopadům na Kraj Vysočina a jeho orgány (krajský úřad) a do území Kraje Vysočina a k identifikovaným rizikům nové právní úpravy, je toto v souladu s pravomocí rady kraje vycházející ze zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, konkrétně s ustanovením § 59, odst. 3. Ještě podstatnější je skutečnost, že oprávnění k vyjádření vychází z aktivního uplatňování občanské i institucionální odpovědnosti za řádné a efektivní fungování veřejné správy v území. Právo vyjadřovat se k těmto záležitostem vyplývá i z ustanovení § 1, odst. 4 a § 4 zákona o krajích.

V případě, že by Kraj Vysočina podával v dané věci návrh na legislativní změnu Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky (samostatně nebo společně s dalšími kraji), pak by bylo nutné rozhodnutí nejvyššího orgánu kraje - Zastupitelstva Kraje Vysočina v souladu s ustanovením § 35, odst. 2, písm. a) zákona o krajích.

V případě vážně míněného jednání o odprodeji nemovitostí, které budou uvolněny po uvedení do provozu nově budovaných objektů označovaných písmeny E a F (ulice Ke Skalce) v I. čtvrtletí roku 2023, je nutné respektovat příslušné zákonné podmínky vycházející ze zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), v platném znění, konkrétně z ustanovení § 36, odst. 1, písm. a) a § 18, odst. 1 a 2 zákona o krajích.

Stanoviska:

Odbor územního plánování a stavebního řádu:

Odbor územního plánování a stavebního řádu nemá k navrženému usnesení připomínky.

Oddělení právní a krajského živnostenského úřadu:

OddPKŽÚ nemá k návrhu usnesení připomínky

Oddělení ostatních správních činností:

S obsahem předkládaného materiálu souhlasíme, nemáme k němu připomínky a doporučujeme přijetí navržených usnesení.

Odbor personální a hospodářské správy:

k předkládanému materiálu nemáme žádné připomínky a doporučujeme přijetí navržených usnesení.

Odbor majetkový:

Odbor majetkový nemá připomínky k předkládanému materiálu a souhlasí s navrženým usnesením.

Odbor životního prostředí a zemědělství:

OŽPZ k předkládanému materiálu nemá připomínky a ztotožňuje se s názorem, že se jedná o převažující negativní dopad nového stavebního a změnového zákona na obyvatele a veřejnou správu Kraje Vysočina.

Odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu:

OKPPCR se ztotožňuje s obsahem předkládaného materiálu a souhlasí s návrhem usnesení.

Odbor dopravy a silničního hospodářství:

Z důvodu kumulace pracovních činností vykonávaných na úseku více zákonů, které se u pracovníků speciálních stavebních úřadů hojně vyskytují, existuje vysoké riziko narušení odbornosti výkonu svěřených agend. Pokud pracovník se sdílenou agendou (byť s marginálním poměrem na úseku stavebního zákona) bude „delimitován“ na nový stavební úřad, ztratí krajský úřad odbornou specializaci na všech dalších sdílených agendách. Pokud tento pracovník pro marginální zastoupení činností dle stavebního zákona zůstane na stávající pozici v rámci úřadu, bude nový stavební úřad postrádat potřebnou odbornost pro danou speciální výšeč stavebního zákona. K návrhu usnesení nemáme připomínky.

Odbor informatiky:

k předkládanému materiálu nemáme žádné připomínky, souhlasíme s jeho formulací. Zároveň upozornujeme, že klíčová komponenta nového modelu agendy stavebního řízení - jeho digitalizace (tzv. DSŘ), není v podobě konkrétních projektů nijak s kraji v úrovni IT konzultována. Roste tak riziko možných duplicit ke stávajícím systémům krajů (např. portály územního plánování) a nefunkční návaznost na připravované systémy digitálně technických map.

Odbor sekretariátu hejtmana:

k předkládanému materiálu nemá žádné připomínky a ztotožňuje se s návrhem usnesení.

Odbor analýz a podpory řízení:

OAPŘ nemá k návrhu usnesení připomínky

Odbor regionálního rozvoje:

ORR nemá připomínky k předkládanému materiálu.

Návrh usnesení:

Rada kraje bere na vědomí

informaci o předpokládaných nejvýznamnějších důsledcích nového stavebního zákona a k němu vázaného změnového zákona (zákon č. 283/2021 Sb. a zákon č. 284/2021 Sb.) pro Kraj Vysočina a Krajský úřad Kraje Vysočina i obecněji pro veřejnou správu v územním, resp. správním obvodu Kraje Vysočina;

prohlašuje,

že v nově přijaté právní úpravě pro stavební správu spatřuje mnohá závažná funkční rizika, že organizační změna výkonu státní správy v oblasti stavebního řízení je nesystémovým krokem a její realizace nepřinese deklarované pozitivní efekty a že bude doprovázena nepřiměřenými a zbytečnými negativními ekonomickými dopady;

požaduje,

aby byla odložena účinnost zákona č. 283/2021 Sb. a zákona č. 284/2021 Sb. tak, aby vznikla dostatečná lhůta pro přípravu návrhu legislativní úpravy k odstranění závažných nedostatků a k eliminaci rizik včetně jejího řádného projednání se standardním připomínkovým řízením před schválením;

prohlašuje,

že spolupůsobení nově zřizovaných státních úřadů stavební správy s územní působností a stávajících úřadů územních samosprávných celků (krajů, měst, městysů, obcí) v budovách územních samosprávných celků (ve sdílených prostorách) spatřuje jako řešení nereálné, v praxi často neuskutečnitelné (např. v případech stávajících open space a přepážkových řešeních většího počtu správních agend), a to z důvodů zajišťování objektové bezpečnosti a ostrahy, kybernetické bezpečnosti, fungování sítí a prostředků informační a komunikační infrastruktury (včetně ukládání a zálohování dat), možných kolizí provozních podmínek (včetně úředních hodin pro veřejnost, úklidu, technického zázemí), možných kolizí v řešení pracovněprávních vztahů, informačních a přístupových systémů apod.;

nesouhlasí

s působením nově zřizovaných státních úřadů stavební správy v administrativních budovách vlastněných a provozovaných Krajem Vysočina na základě nájemního vztahu či vztahu obdobného;

vyjadřuje politování

nad skutečností, že v legislativním procesu nebyly vzaty v úvahu mnohé věcné připomínky Kraje Vysočina a mnohé připomínky dalších krajů, měst, městysů a obcí, dalších orgánů veřejné správy a dotčených organizací a institucí i odborníků z veřejné správy a akademické obce, že legislativní proces byl veden nestandardně s cílem prosadit Ministerstvem pro místní rozvoj a spolupracujícími nevládními subjekty připravený, jednostranně zaměřený koncept, který není dostatečně opřen o objektivní analýzu stávajícího stavu;

požaduje,

aby prvoinstanční stavební úřady byly se zákonnou zárukou zachovány nejméně na úrovni všech obcí s rozšířenou působností (obce III. typu – v případě Kraje Vysočina i ve městech Pacov a Telč) a všech obcí s pověřeným obecním úřadem (obce II. typu), aby byla přísně dodržována územní skladebnost se správními obvody obcí s rozšířenou působností a obcí s pověřeným obecním úřadem (i s ohledem na zajišťování dopravní obslužnosti území) a aby Ministerstvo pro místní rozvoj připravilo k naplnění těchto požadavků odpovídající návrh legislativní změny;

vyjadřuje předběžnou vůli

jednat s příslušnými orgány státu – České republiky o možném odkupu objektů (budov) na adrese Věžní 4284/28, Žižkova 1936/16, popř. Seifertova 1876/24 a 1875/26 v Jihlavě po jejich očekávaném uvolnění (předpoklad v 1. čtvrtletí roku 2023) za cenu v čase a místě obvyklou, popř. i za cenu dle znaleckého posudku navýšenou o účelně vynaložené transakční náklady (zejména o zaplacenou cenu za vyhotovení znaleckých posudků), a to s možností využití pro nově vznikající státní úřady určené pro výkon stavební správy.

odpovědnost: hejtman Vítězslav Schrek, ředitel krajského úřadu Zdeněk Kadlec
termín: 31. 12. 2021